

цивілізаційних та історичних конфліктів, а й суттєво ускладнює їх повторюваністю та кодифікацією.

Список використаних джерел:

1. Дацюк С., Проблемні ситуації людського розвитку, *Українська правда*, [online] Доступно: <https://blogs.prawda.com.ua/authors/datsuk/589062ce00dbc/> (дата звернення: 12.11.2022).
2. Ковтун, Н.М., 2014, Воля як основа соціальної активності: теоретико-методологічний аналіз, Житомир: Видавництво Євенок О.О.
3. Козловець, М.А., Ковтун, Н.М., 2010, Національна ідентичність в Україні в умовах глобалізації. Київ: Парапан.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-281-7-61>

Ілляхова М. В.

*кандидат філософських наук, доцент,
доцент кафедри філософії і освіти дорослих,
ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України*

ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ В УМОВАХ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Розвиток інформаційного суспільства визначає для сучасного фахівця широкого спектра компетенцій і можливостей його безперервного професійного розвитку. Адже, орієнтація на інновації визначає діяльність не лише високотехнологічних і наукових галузей, але й системи освіти, рівень якої поряд з інноваційною економікою країни є показником її конкурентоздатності на світовому ринку. Виробничими ресурсами розвитку інноваційного суспільства стають інтелект новаторів і вчених, які стимулюють креативне і творче продукування знань. Відтак, джерелом професійного розвитку фахівця є не стільки його власні здібності, скільки креативна практика та інноваційна діяльність, цінності міжкультурної комунікації та співробітництва, можливості професійної мобільності та можливості реалізувати варіативні професійні ролі у креативному просторі.

У документі ЮНЕСКО з реалізації «Програми дій у сфері культури миру і ненасильства» зазначено, що у структурі міжкультурної взаємодії особливе місце має займати креативність, як ключовий ресурс людства «... наша здатність до креативності розширює і підсилює наші

можливості адаптації до різних екосистемам і дозволяє нам знайти найбільш успішні способи «жити разом» [1, с. 5]. Оскільки міжкультурний обмін «породжує іскри креативності», зокрема креативність стає джерелом культурного розмаїття, разом з багатоманітними способами, за допомогою яких культури, групи і країни презентують себе. Тим самим відкриваються нові форми діалогу, змінюється бачення, утворюються нові зв'язки між людьми, країнами і поколіннями по всьому світу. Інакше, творчість, креативність – це постійний процес, який підтримує, підсилює і регенерує культурне розмаїття у часі і просторі ... « [1, с. 18]

Дискурс міжкультурної комунікації уможливується завдяки креативним практикам і формуванню креативного простору міжкультурної взаємодії. Відповідно, найбільш дієвими стратегіями кореляції формальної, неформальної, інформальної освіти є ефективна вертикальна і горизонтальна освітня комунікація, розвиток інноваційно-креативних технологій і прийомів щодо забезпечення якості освіти, збагачення освітньої діяльності авторськими програмами. Для цього необхідна активна діяльність ініціативних, креативних науково-педагогічних працівників, які орієнтовані не на репродукцію, а на новаторство. У неформальній та інформальній безперервній освіті активізація новаторської діяльності науковців і педагогів можлива у створенні або долученні до простору креативних платформ. Цей креативний простір актуалізуються в межах проектного дискурсу, з метою продукування у ньому соціокультурних і освітніх подій, що відповідають критеріям креативності. У проектній діяльності на креативних платформах формують елементи креативних практик, які можуть стати повноцінною умовою забезпечення неформального та інформального безперервного професійного розвитку науково-педагогічного працівника. Креативні практики, в яких формується колективний досвід продукування сенсів, інтегрують: освітні практики і культуротворчу діяльність в контексті міжкультурного діалогу; практики соціальної і професійної мобільності, обміну досвідом; формальний, неформальний та інформальний безперервний розвиток науковців і педагогів в різних варіантах і комбінаціях; різноманітність відкритих креативних платформ і масових онлайн курсів; проведення аналітичної та дослідницької діяльності у сфері культури, освіти і креативних індустрій.

Відтак, безперервний професійний розвиток науково-педагогічного працівника має охоплювати і участь у креативних індустріях, як ключового компонента у виробництві інновацій. Креативні індустрії – це продукування і впровадження креативних ідей, інноваційних

тенденцій, сучасних соціокультурних трендів до креативного сектору економіки. Ключовими напрямками функціонування креативних індустрій є: сприяння розвитку національної культури; забезпечення сприятливих умов для активізації інтелектуального та духовного потенціалу особистості і суспільства; залучення громадян до національного культурного фонду; підтримка культурної багатоманітності та інтеграція вітчизняного наукового і мистецького досвіду до світового культурного простору; нарощення економічного, соціального, освітнього і духовного потенціалу суспільства; когерентне поєднання науки, мистецтва, креативності та інновацій; усунення кордонів між країнами. Це відбувається завдяки: міжнародній співпраці з використанням е-технологій; відкритому доступу до інформаційних каналів; створенню сучасних унікальних ідей; соціокультурній та етнічній різноманітності; розвитку аксіологічного потенціалу особистості та її творчості, креативності, моральності, толерантності, неупередженості, оптимізму, відкритості, комунікабельності.

Задля ефективної участі науково-педагогічних працівників у креативних індустріях, необхідне поєднання ключових напрямів освітньої діяльності, зокрема: діяльність професійних мереж та асоціацій; зміцнення організаційного потенціалу, що можливо забезпечити шляхом налагодження системи безперервної освіти; упровадження бізнес-інкубаторів; створення креативних освітніх кластерів; інтернаціоналізація інноваційних індустрій і науково-дослідних проєктів.

Україна вже зробила перші кроки у розвитку креативних індустрій, про що свідчить участь у програмі Європейського Союзу «Креативна Європа», що дозволяє українським культурним і освітнім інституціям долучатися до європейських професійних мереж, знаходити партнерів та реалізовувати різноманітні спільні міжнародні проєкти. Розроблено доктрину збалансованого розвитку «Україна-2030», в якій зазначено, що розвиток креативної економіки є одним із драйверів економічного розвитку країни [4]. Визначальним фактором і каталізатором економічного зростання національної економіки може бути тільки людський капітал, а тому пріоритетною є нова соціально-орієнтована модель розвитку, вищою цінністю в якій є людина, а головною рушійною силою – її креативний потенціал. Також ухвалено законопроект «Про культуру», в якому додано поняття «креативні індустрії» – це перелік видів економічної діяльності, що мають потенціал до створення доданої вартості та робочих місць через культурне (мистецьке) та/або креативне вираження, а їх продукти та послуги є наслідком індивідуальної творчості, навичок і таланту [3].

Сьогодні в Україні поступово формується кластер креативних індустрій, що поєднують індивідуальну творчість, колективну креативну діяльність, професіоналізм науковців і талант митців. Це має потенціал у формуванні соціального добробуту завдяки генеруванню креативних ідей та економічній реалізації об'єктів інтелектуальної власності. У перспективі цей процес має забезпечити когерентна, цілеспрямована, диференційована система формальної, неформальної та інформальної освіти. Післядипломна освіта, як частина континууму безперервної освіти має впроваджувати актуальні види економічної діяльності відповідно до статистичної класифікації, прийнятої на основі Європейського Парламенту та Ради ЄС, які відносяться до креативних індустрій, а саме: видавництво мультимедійних посібників, підручників; виробництво освітніх відеофільмів і телевізійних програм; розробка і трансляція освітніх заходів; створення віртуального освітнього простору з метою он-лайн консультацій, он-лайн коучингу; наукові дослідження і розробки у трансдисциплінарній сфері; маркетингові дослідження у сфері освіти; проведення майстер-класів, освітніх фестивалів, виставок, форумів.

Отже, формування креативного простору у безперервному професійному розвитку науково-педагогічних працівників може зупинити ізоляцію і стагнацію у сфері наукових досліджень, реалізувати якісну підготовку і перепідготовку дослідників, упроваджувати економічно ефективні розробки у галузі фундаментальних і прикладних наук, подолати прірву між науковими дослідженнями та упровадженням їхніх результатів, стимулювати розробку та реалізацію інноваційних проєктів у сфері культури і освіти, інтегрувати вітчизняну безперервну освіту і науку до освітнього й дослідного європейського простору. Для цього необхідно сприяти утворенню когерентної системи формального, неформального, інформального безперервного розвитку фахівця у вертикальних і горизонтальних мережевих варіантах; реалізовувати принципи конкурентоздатного освітнього віртуального середовища; розробляти і впроваджувати індивідуально-освітні траєкторії професійного розвитку і саморозвитку науково-педагогічних працівників; створювати і реалізовувати диференційовані, багатоваріантні, диверсифіковані за профілем програми, моделі, форми безперервного супроводу фахівця з урахуванням його фахових і соціально-економічних запитів, індивідуальних потреб та актуалізації розвитку креативних індустрій.

Список використаних джерел:

1. Intercultural Competences. Conceptual and Operational Framework. Paris: UNESCO Publ.; 2013.

2. Доповідь з питань креативної економіки. Розширення можливостей локального розвитку, 2013. – Спец. видання *Creative economy report widening local development pathways 2013 special edition*. URL: http://ssc.undp.org/content/ssc/news/events/widening_local_development_pathways.html

3. Україна–2030: Доктрина збалансованого розвитку ; [науковий редактор О. Жилінська]. *Видання друге. Львів: Кальварія*, 2017. 164 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-281-7-62>

Калужська Л. О.

*кандидат філологічних наук, доцент кафедри германської філології,
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького*

ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РІЗДВЯНОЇ АНГЛОМОВНОЇ РЕКЛАМИ АвіАЛІНІЙ

Сучасна ринкова економіка швидко та потужно розвивається, змінюється відповідно до реалій світу. Науково-технічний прогрес продовжує змінювати життя людей та економіку. Такі процеси вимагають висвітлення в засобах масової інформації. Реклама, яка надає інформацію про товари та послуги, стала невід’ємним компонентом сучасної економіки та культури взагалі. Ефективне інформування потенційного споживача про товари та послуги вимагає поєднання творчого підходу із доробками науки. Журнальні рекламні тексти мають високий прагматичний потенціал. Мовознавці активно досліджують мовні, психолінгвістичні, перекладознавчі особливості журнальних текстів як важливих компонентів реклами.

Бурхливий розвиток туризму та авіаперевезень призвів до появи реклами авіакомпаній. Різдво в англomовній країнах – особливий лінгвокультурний феномен. В другий половині ХХ століття з’явився тренд подорожей під час різдвяних канікул.

Метою дослідження є висвітлення основних лексико-семантичних особливостей журнальних текстів в англomовній реклами авіакомпаній.

Автоматизований аналіз текстів за допомогою технічних засобів дозволив виявити частотність використання лексичних одиниць в журнальних текстах різдвяної реклами авіаліній був зроблений.